

Disse forhold får vi rig mulighed for at drøfte indgående, når vi i næste samling skal tage fat på forhandlingerne om det næste medieforlig. I Det Radikale Venstre glæder vi os til det.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

En så velafbalanceret tale fra hr. Henrik Svane kræver lige et par ord med på vejen:

Hr. Henrik Svane nævner, at kvalitet er lig med lyttertal og seertal, sådan som man ser det ude i medieverdenen i øjeblikket.

Kan hr. Henrik Svane bekræfte, at den tendens også er stigende hos Danmarks Radio? Og vil hr. Henrik Svane være med til at påvirke, styre, om man vil, Danmarks Radio ind i en mere – og nu bruger jeg et ord, jeg ikke bryder mig om, i hvert fald i denne her sammenhæng – kvalitetsmæssig bane, frem for at der skeles så meget til, hvad tv-metrene viser?

Og når jeg nu siger, at jeg ikke er så vild med ordet kvalitet, når vi bruger det som politikere i forbindelse med tv, så er det netop, fordi jeg synes, hr. Henrik Svane skylder et svar på, hvad ligegyldigt tv er, og om det er os i Folketinget, der har patentet på at definere, hvad ligegyldigt tv er. Det er jo ikke sikkert, at fru Hansen og hr. Jensen – eller hr. Rohde for den sags skyld – synes, det tv, som hr. Svane synes er ligegyldigt, er ligegyldigt for dem.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg er fuldstændig klar over, at der kan være forskel på kvalitetsopfattelser, og det kan sagtens være, at Venstres ordfører og jeg som radikal ordfører har forskellige opfattelser af, hvad kvalitet er. Derfor glæder jeg mig meget til medieforhandlingerne i efteråret, hvor vi naturligvis skal gennemgå public service-forpligtelsesbegrebet og se, om vi kan tilføre det nogle kvalitetsmæssige dimensioner, og dér må vi diskutere, hvad kvalitet er. Det skal vi ikke gøre nu.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, hr. Henrik Svane mangler at svare på det andet spørgsmål, nemlig spørgsmålet om afhængigheden af seertallene osv. Så jeg vil gerne spørge hr. Henrik Svane, om De Radikale og CD ikke kunne blive enige om, at hvis nu nogle politikere herinde eksempelvis lod være med at true med, at nogle kanaler ikke skulle

have deres licens, eller at licensen skulle sættes ned, fordi deres seertal ikke er store nok, og alle de dér ting, hvis nu politikerne herinde kunne lade være med det – for jeg har jo gennem tiden oplevet politikere fra nogle store borgerlige partier sige sådan noget – så ville f.eks. Danmarks Radio formodentlig være mere villig til at se bort fra seertallene, fordi man så havde en sikkerhed for, at man også havde retten til at sende de programmer, der ikke har helt så mange seere som andre.

Det politiske system presser dem i høj grad ud i et popularitetsjag, fordi de simpelt hen er bange for, at på et eller andet tidspunkt kommer argumentet: Jamen I har jo ingen seere alligevel, og derfor vil vi ikke lade jer få den licens, I skal have.

Kan De Radikale og CD ikke godt blive enige om, at her er der i hvert fald et problem, og at politikere skal lære at holde deres mund?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Ja, jeg skal nok sige noget nu. Jeg skal nok lade være med at holde min mund lige nu, for nu får jeg et spørgsmål.

Jeg mener bestemt, at vi i den diskussion, som kommer, når vi skal i gang med medieforhandlingerne, vil komme til at diskutere alsidigheden, og det er helt oplagt, at når man pålægger nogle public service-kanaler alsidighed, vil der i stort omfang være tale om udsendelser – både radio- og tv-udsendelser – som har et meget lavt lytter- eller seertal. Og jeg er helt klar på, at det kan vi nok blive enige med CD om at få diskuteret en fornuftig løsning på.

Kim Behnke (FP):

Jeg sporede i ministerens besvarelse af forespørgslen et lille hjørne af sådan lidt irritation over at skulle have den her forespørgsel, og det undrede mig, eftersom ministeren som radikal politiker jo ved enhver lejlighed plejer at tale for, hvor vigtigt det er, at debatten foregår i det offentlige rum.

En af ulemperne – hvis man må bruge det udtryk – der har været ved, at der er et meget bredt medieforlig mellem en række af Folketingets partier, herunder Fremskridtspartiet, er jo, at mange af diskussionerne foregår i kredsen af ordførere fra partierne og ikke som en offentlig debat, og når vi syntes, det var en god idé at få den her debat, så var det ud fra ønsket om, at der kan blive offentlighed omkring tingene.